

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 listopada 2020 r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., powołując się na przepisy art. 29 ust. 1 pkt 1 i art. 30 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst – Dz. U. z 2020 r., poz. 870), odmówił wnioskodawczyni S. M. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 8 października 2020 r. do 24 lutego 2021 r. Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni po ustaniu zatrudnienia z dniem 7 sierpnia 2020 r. wnioskodawczyni urodziła dziecko w dniu 8 października 2020 r. W tym czasie począwszy od 8 sierpnia 2020 r. nie podlegała ubezpieczeniu chorobowemu, stąd też nie ma prawa do zasiłku macierzyńskiego po ustaniu ubezpieczenia chorobowego.

S. M. wniosła odwołanie od powyższej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres objęty decyzją. Podniosła, że jej umowa o pracę została z mocy prawa przedłużona do dnia porodu, tj. do dnia 8 października 2020 r. Odwołująca się wskazała, że urodziła dziecko w 40 tygodniu ciąży, zaś kiedy umowa o pracę miała ulec rozwiązaniu była w 31 tygodniu ciąży. Podkreśliła, że przedłużenie umowy do dnia porodu następuje z mocy prawa bez konieczności dokonywania jakichkolwiek czynności prawnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. M. została zatrudniona przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jako agencją pracy tymczasowej od dnia 26 sierpnia 2019 r. na czas określony do dnia 30 września 2019 r. Kolejną umowę strony zawarły na okres od 1 października do 31 grudnia 2019 r. Następną na okres od 1 stycznia 2020 r. do 30 czerwca 2020 r. W ramach zawartych umów wykonywała pracę na stanowisku pracownika pralni przemysłowej w przedsiębiorstwie pracodawcy użytkownika (...) na terenie N.. Umowę przedłużono aneksem z dnia 1 lipca 2020 r. na okres od 1 lipca do 7 sierpnia 2020 r.

Dowód: umowy o pracę z aneksami – k. 12-42, świadectwo pracy – k. 7-8.

Za okres od 8 sierpnia do 10 października 2020 r. ZUS wypłacił S. M. zasiłek chorobowy po ustaniu zatrudnienia. W dniu 8 października 2020 r. S. M. urodziła dziecko będąc w 40. tygodniu ciąży.

Niesporne, a nadto: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 43, karta informacyjna – k. 9-11.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, ustalony przez Sąd w oparciu o wszystkie zgromadzone dowody z dokumentów, których prawdziwości i rzetelności sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron i co do których nie ujawniły się żadne okoliczności rodzące wątpliwości co do ich autentyczności bądź prawdziwości zawartych w nich treści, leżał w zasadzie poza sporem.

Na tle dokonanych ustaleń faktycznych spornym pozostawało, czy ubezpieczona ma prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od 8 października 2020 r. do 24 lutego 2021 r. po ustaniu zatrudnienia z dniem 7 sierpnia 2020 r.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, do których należy zasiłek macierzyński regulują przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst – Dz. U. z 2020 r., poz. 870), zwanej dalej „ustawą zasiłkową”.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 1 tej ustawy zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która urodziła dziecko w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego. Co do zasady zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego

urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego.

Odmawiając S. M. prawa do zasiłku macierzyńskiego organ rentowy utrzymywał, że tytuł ubezpieczenia odwołującej się ustal wraz z upływem okresu, na jaki została zawarta ostatnia z umów o pracę łącząca S. M. ze spółką (...).

Zgodnie art. 30 ust. 4 ustawy zasiłkowej ubezpieczonej będącej pracownicą zatrudnioną na podstawie umowy o pracę na czas określony, z którą umowa o pracę na podstawie art. 177 § 3 Kodeksu pracy została przedłużona do dnia porodu - przysługuje prawo do zasiłku macierzyńskiego po ustaniu ubezpieczenia. Z kolei w myśl art. 177 § 3 Kodeksu pracy umowa o pracę zawarta na czas określony albo na okres próbny przekraczający jeden miesiąc, która uległaby rozwiązaniu po upływie trzeciego miesiąca ciąży, ulega przedłużeniu do dnia porodu.

W oparciu o przedłożone w sprawie dokumenty stwierdzić jednoznacznie należy, że odwołująca się wypełniła dyspozycje obu tych przepisów. Pozostawała zatrudniona na czas określony powyżej 1 miesiąca o czym świadczą poszczególne umowy o pracę z aneksami. Jednocześnie dokumentacja medyczna potwierdza okoliczność, że ostatnia z umów o pracę ulegała rozwiązaniu po upływie trzeciego miesiąca ciąży odwołującej się, albowiem S. M. urodziła dziecko po upływie około 2 miesięcy od tej daty będąc w 40. tygodniu ciąży.

W konsekwencji należy uznać, że łącząca uprzednio S. M. ze spółką (...) umowa o pracę zawarta na czas określony uległa z mocy prawa przedłużeniu do dnia porodu, tj. do dnia 8 października 2020 r. Oznacza to, że stanowiła tytuł ubezpieczenia odwołującej się, w tym ubezpieczenia chorobowego, co warunkowało jej prawo do zasiłku macierzyńskiego począwszy od 8 października 2020 r. na dalszy okres do 24 lutego 2021 r.

Ustalenia prawne poczynione przez Sąd nie stoją w sprzeczności z regulacjami ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (jednolity tekst – Dz. U. 2019, poz. 1563), w szczególności a przepisem art. 13 ust. 3 tejże, albowiem odwołująca się była kierowana do pracy tymczasowej na okres przekraczający 2 miesiące, przez co może być w stosunku do niej zastosowana wspomniana regulacja art. 177 § 3 Kodeksu pracy.

W świetle powyższych okoliczności i regulacji uznać należało, S. M. z tytułu urodzenia syna S. B. w dniu 8 października 2020 r. miała prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres 20 tygodni (140 dni) odpowiadający okresowi podstawowego urlopu macierzyńskiego.

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję przyznając S. M. prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od 8 października 2020 r. do 24 lutego 2021 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)